

OGÓLNE WYTYCZNE DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY MIĘDZY ORGANIZACJĄ „EUROPEJSKA WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE AKREDYTACJI” A KOMISJĄ EUROPEJSKĄ, EUROPEJSKIM STOWARZYSZENIEM WOLNEGO HANDLU I WŁAŚCIWYMI ORGANAMI KRAJOWYMI

(2009/C 116/04)

1. INFORMACJE OGÓLNE

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie akredytacji”) zawarto politykę wspólnotową w dziedzinie akredytacji. Wprowadzono w nim kompleksowe ramy prawne dla akredytacji, dzięki którym ustalone zostały zasady jej funkcjonowania i organizacji na poziomie wspólnotowym. W rozporządzeniu tym nałożono obowiązki na krajowe jednostki akredytujące, państwa członkowskie i Komisję Europejską i określono odpowiedni zakres odpowiedzialności oraz koordynującą rolę Europejskiej Współpracy w dziedzinie Akredytacji (EA).

Niniejsze wytyczne stanowią realizację zobowiązania politycznego ze strony EA, Komisji Europejskiej, Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu i właściwych organów krajowych. Ich celem jest poszerzenie i wzmocnienie współpracy, tak aby odzwierciedlić zmiany w dziedzinie polityki i prawodawstwa, takie jak przyjęcie rozporządzenia w sprawie akredytacji, oraz aby nadać stabilną pozycję procesowi akredytacji, jednostkom akredytującym w państwach członkowskich UE i EFTA oraz organizacji EA w celu przygotowania pomyślnego wykonania wspomnianego rozporządzenia. Niniejsze wytyczne w żaden sposób nie wprowadzają obowiązków ani warunków prawnych ani finansowych. Takie obowiązki i warunki zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008 oraz w umowie ramowej o partnerstwie między Komisją Europejską i EA.

Niniejsze wytyczne powinny umożliwić płynne przejście do nowego otoczenia, które powinno powstać w wyniku przyjęcia rozporządzenia w sprawie akredytacji. Powodem jego przyjęcia był brak wspólnej podstawy prawnej dla akredytacji, prowadzący do powstania różnych rozwiązań i zróżnicowanych systemów powodujących nierówny poziom rygorystyki w poszczególnych państwach członkowskich UE i EFTA. Wniosek, do przyjęcia którego zachęcała również Rada w swej rezolucji z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji Europejskiej pt. „Usprawnienie procesu wdrażania dyrektyw nowego podejścia”, powinien spowodować powstanie kompleksowych ram dla akredytacji, zapewniających rosnącą spójność, przejrzystość i współpracę służb zajmujących się akredytacją w obrębie UE i EFTA.

Europejska Współpraca w dziedzinie Akredytacji (EA), z jednej strony, oraz Komisja Europejska, Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu (EFTA) i właściwe organy krajowe, z drugiej strony, potwierdzają, że akredytacja jest dokonywanym przez jednostki akredytujące niezależnym i autorytatywnym poświadczeniem kompetencji, bezstronnością i uczciwością zawodowej jednostek oceniających zgodność, a zatem wartości i wiarygodności sprawozdań z badań i protokołów z inspekcji, świadectw wzorcowania, systemu zarządzania, certyfikatów produktów i personelu oraz innych zaświadczeń wydawanych zgodnie z normami zharmonizowanymi.

EA, Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe uznają, że akredytacja stanowi potwierdzenie wiarygodności jednostek zajmujących się oceną zgodności, a zatem jest środkiem budowania zaufania do nich ze strony użytkowników. Akredytacja przyczynia się tym samym do wzmocnienia wzajemnego zaufania państw członkowskich do kompetencji jednostek oceniających zgodność i w rezultacie do wydanych przez nie poświadczeń zgodności. Akredytacja daje gwarancję, że jednostki zaangażowane w działania związane z oceną zgodności posiadają wymagane kompetencje, i w związku z tym ma ona zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia bardziej wyrównanego poziomu usług świadczonych przez te jednostki.

EA, Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe przyznają, że akredytacja ma wpływ na szereg dziedzin mających znaczenie dla społeczeństwa, takich jak zdrowie i bezpieczeństwo, środowisko, konkurencyjność przemysłu i inne. Akredytacja przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa na rynku, a zatem zapewnia zaufanie użytkowników do rynku europejskiego, co ma decydujące znaczenie dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Akredytacja jest wykorzystywana jako narzędzie uznawania kompetencji technicznych w różnych dziedzinach: wśród przykładów można wymienić systemy zarządzania środowiskowego, system zarządzania i audytu EMAS oraz badania w zakresie analizy żywności. Akredytacja może odgrywać ważną rolę w ramach polityki publicznej i może służyć jako podstawowe narzędzie wspierające prawodawstwo, a w szczególności proces notyfikacji jednostek oceniających zgodność w państwach członkowskich w ramach unijnych dyrektyw nowego podejścia. Tym samym akredytacja stanowi środek gwarantujący, że wszystkie notyfikowane jednostki działają zgodnie z tymi samymi normami.

EA, Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe uznają, że aby akredytacja miała dodatkową wartość jako autorytatywny szczebel kontroli, musi być wykonywana jako działalność władz publicznych, przeprowadzana w pełnej zgodności z uaktualnianymi obowiązującymi wymogami technicznymi, w warunkach zapewniających niezależność i odpowiedzialność w stosunku do wszystkich zainteresowanych stron, bez faworyzowania jakichkolwiek interesów, bez nacisków komercyjnych i bez konkurencji między jednostkami akredytującymi a jednostkami oceniającymi zgodność, jak również między samymi jednostkami akredytującymi, zarówno w podlegających regulacji, jak i niepodlegających regulacji (kształtowanych przez siły rynkowe) obszarach oceny zgodności.

EA, Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe przyznają, że skuteczność służb akredytacyjnych w dziedzinie oceny zgodności zależy od jednolitości europejskiego modelu akredytacji niezależnie od obszaru polityki. Model ten powinien się opierać na wspólnych zasadach i powinien być w jednakowy sposób wdrażany w całym EOG przy pomocy zharmonizowanych kryteriów technicznych dostosowanych do konkretnych sektorów i instrumentów polityki.

Celem niniejszych wytycznych jest oparcie się na relacjach ustanowionych na podstawie protokołu ustaleń dotyczącego współpracy w dziedzinie oceny zgodności między Komisją Wspólnot Europejskich i organizacją „Europejska Współpraca w dziedzinie Akredytacji”, podpisanego w roku 1999, jak również porozumienia o współpracy między Wspólnym Centrum Badawczym, będącym Dyrekcją Generalną Komisji Europejskiej, i organizacją „Europejska Współpraca w dziedzinie Akredytacji” dotyczącego wykazywania wiarygodności i porównywalności pomiarów chemicznych, podpisanego w roku 2005.

Ponieważ sytuacja w dziedzinie akredytacji uległa od tego czasu zmianie, EA, Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe zgadzają się, że niniejsze wytyczne powinny stanowić aktualizację w stosunku do wyżej wymienionych dokumentów dotyczących istniejącej współpracy, tak aby uwzględnić te zmiany.

2. ROZWÓJ AKREDYTACJI EUROPEJSKIEJ

EA, Komisja Europejska i EFTA uważają, że niniejsze wytyczne powinny uwzględniać następujące kwestie:

- Akredytacja jest ze swej natury działalnością wykonywaną przez władze publiczne. Ten charakter akredytacji potwierdzają różnego rodzaju powiązania z rządami krajowymi, co jednak nie zmienia zasadniczego publicznego charakteru akredytacji i związanej z nią odpowiedzialności. W ciągu ostatnich lat stało się oczywiste, że konieczne jest wzmocnienie aspektu akredytacji związanej z władzą publiczną i utrwalenie pozycji jednostek akredytujących w państwach członkowskich UE i EFTA oraz relacji tychże jednostek z odpowiednimi organami krajowymi.
 - Związek z władzą publiczną na szczeblu krajowym określany jest przy pomocy różnych rozwiązań prawnych w przypadku każdej jednostki akredytującej. Systemy, stopień odpowiedzialności i zakres udzielonych upoważnień są różne. Obecnie jest jasne, że jednostki akredytujące powinny posiadać taki status, aby można było uznać, że sprawują władzę publiczną.
 - Od lat siedemdziesiątych, kiedy to organy krajowe zaczęły korzystać z akredytacji jako środka oceny kompetencji jednostek oceniających zgodność, w Europie i na świecie powstały różne rozwiązania i zróżnicowane systemy. Pierwszą inicjatywą mającą na celu zbliżenie różnych służb akredytacyjnych na szczeblu regionalnym i międzynarodowym było założenie, w 1976 roku, WECC – Zachodnioeuropejskiej Organizacji ds. Współpracy w dziedzinie Wzorcowania (Western European Calibration Cooperation), a następnie utworzenie Międzynarodowej Współpracy w zakresie Akredytacji Laboratoriów (ILAC, International Laboratory Accreditation Cooperation) w roku 1977. W 1987 roku założono WELAC – Zachodnioeuropejską Organizację ds. Współpracy w dziedzinie Akredytacji Laboratoriów (Western European Laboratory Accreditation Cooperation). WECC i WELAC połączyły się w 1994 roku, tworząc Europejską Organizację ds. Współpracy na rzecz Akredytacji Laboratoriów (EAL, European cooperation for Accreditation of Laboratories). Tymczasem w 1991 roku utworzono Europejską Akredytację Certyfikacji (EAC, European Accreditation of Certification). Na szczeblu międzynarodowym, w dziedzinie certyfikacji obejmującej akredytację jednostek certyfikacyjnych i inspekcyjnych, założono również Międzynarodowe Forum Akredytacji (IAF, International Accreditation Forum). W roku 1997 EAL i EAC połączyły się, tworząc EA, która to organizacja uzyskała następnie w 2000 roku osobowość prawną. EA jest zarejestrowana zgodnie z prawem niderlandzkim jako stowarzyszenie o charakterze niezarobkowym, skupiające krajowe jednostki akredytujące działające w charakterze władzy publicznej w dziedzinie akredytacji wszystkich działań związanych z oceną zgodności.
- Współpracy na szczeblu europejskim (i międzynarodowym) między jednostkami akredytującymi – której celem jest harmonizacja przepisów, procedur i praktyk w dziedzinie akredytacji w celu wspierania i ułatwiania wolnego światowego handlu – musi towarzyszyć i musi ją wspierać sprzyjające otoczenie prawne. Wspomniany protokół ustaleń stanowił pierwszy akt publicznego uznania EA.
 - W ramach Porozumienia EOG państwa EFTA będące stronami tego porozumienia zobowiązały się do uczestniczenia w jednolitym rynku na tych samych prawach co państwa członkowskie UE, i przyjmując na siebie te same obowiązki. Ponieważ proponowane rozporządzenie w sprawie akredytacji jest tekstem mającym znaczenie dla EOG, powinno ono tworzyć taką samą jak w UE podstawę prawną do stosowania akredytacji w państwach EFTA należących do EOG.
 - Spójna z niniejszymi wytycznymi polityka w dziedzinie akredytacji oraz stworzenie wysokiej jakości infrastruktury powinny mieć pierwszorzędne znaczenie dla Turcji jako nieodłączny aspekt unii celnej między UE i Turcją oraz jej właściwego funkcjonowania.

Mając na uwadze przedstawione powyżej fakty, EA, Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe pragną potwierdzić wspólne rozumienie szeregu celów polityki i roli akredytacji w tym kontekście, zasad rządzących ich stosunkami i współpracą oraz ich obecnych intencji dotyczących osiągnięcia wspomnianych celów.

3. CELE WSPÓLNEJ POLITYKI

EA, Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe zgadzają się co do tego, że akredytacja odgrywa ważną rolę dla rynku wewnętrznego i jakości życia obywateli Europy oraz że stanowi ważny instrument wspierający europejską politykę i prawodawstwo odzwierciedlające interes publiczny, zwłaszcza w zakresie wdrażania wspólnotowego prawodawstwa harmonizacyjnego. Cele europejskiej polityki w dziedzinie akredytacji są zatem następujące:

- odgrywać rolę we właściwym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, ułatwiając swobodny przepływ towarów i usług poprzez zapewnienie ich dostosowania do potrzeb europejskiej gospodarki i społeczeństwa, z uwzględnieniem wszystkich aspektów gospodarczych, społecznych, środowiskowych i innych związanych z interesem publicznym, w szczególności umożliwiając wysoki poziom ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, środowiska i konsumentów,

- przyczynić się do eliminacji technicznych barier w handlu poprzez budowanie zaufania do akredytowanych służb oceniających zgodność i do przedstawianych przez nie wyników, eliminując dzięki temu potrzebę wielokrotnych akredytacji i wielokrotnych ocen produktów, systemów lub usług w każdym kraju, w którym takie produkty i usługi są wprowadzane do obrotu, i przyczyniając się w ten sposób do konkurencyjności gospodarki europejskiej,
- upowszechnić i propagować europejski model akredytacji oparty na zasadach, zgodnie z którymi jednostki akredytujące działają w charakterze władzy publicznej, a akredytacja jest przeprowadzana bez motywacji komercyjnej oraz w taki sposób, aby uniknąć konkurencji zarówno między jednostkami akredytującymi i jednostkami oceniającymi zgodność, jak i między samymi jednostkami akredytującymi,
- utrzymać rolę akredytacji jako głównego filaru gwarantującego przejrzystość i zaufanie, jakie władze publiczne i rynek pokładają w jednostkach oceniających zgodność, działających zarówno w podlegających, jak i niepodlegających regulacji obszarach,
- pełnić rolę ostatniego i autorytatywnego szczebla kontroli działań związanych z oceną zgodności, w odniesieniu do kompetencji technicznych i uczciwości zawodowej jednostek oceniających zgodność, w celu tworzenia wzajemnego zaufania,
- elastycznie dostosowywać się do potrzeb rynku i odpowiadać zarówno na nie, jak i na potrzeby krajowych władz publicznych, oraz stanowić w tym względzie zasadnicze narzędzie wspierania decyzji krajowych władz publicznych, a mianowicie w przypadkach, w których akredytacja jest stosowana dla wsparcia prawodawstwa wspólnotowego, na przykład dla uzasadnionego wyboru jednostek oceniających zgodność, które mają być notyfikowane jako zdolne do wykonywania zadań przewidzianych przez prawodawstwo wspólnotowe,
- nadal wzmacniać i ujednoclić poziom rygorystyki służb akredytacyjnych w państwach członkowskich UE i EFTA poprzez stworzenie kompleksowych ram dla akredytacji w celu zwiększenia spójności, równoważności, przejrzystości i współpracy służb akredytacyjnych zarówno w podlegających, jak i niepodlegających regulacji obszarach, uwzględniając swobodę wyboru podmiotów działających w sferze objętej rozwiązaniami fakultatywnymi co do korzystania bądź nie z usług tych służb,
- propagować ukierunkowane na wynik, oparte na jakości i zharmonizowane działanie jednostek akredytujących, uwzględniając należyte zarówno czynniki umożliwiające działanie systemu, jak i uzyskiwane dzięki niemu wyniki, które to działanie zapewnione jest dzięki solidnemu, skutecznemu i dobrze funkcjonującemu systemowi wzajemnej oceny tychże jednostek, opartemu na solidnych i przejrzystych kryteriach i procedurach oceny,
- ciągle rozwijać i poszerzać wiedzę merytoryczną, kompetencje i środki posiadane przez jednostki akredytujące, aby móc właściwie ocenić kompetencje jednostki oceniającej zgodność poprzez określenie jej technicznej wiedzy fachowej oraz zdolności do przeprowadzenia oceny zgodnie z obowiązującymi wymogami, zarówno specyficznymi dla danego sektora, jak i legislacyjnymi,
- zachęcać akredytowane jednostki oceniające zgodność do ciągłego rozwijania i poszerzania ich wiedzy merytorycznej, kompetencji i środków, tak aby były w stanie świadczyć wiarygodne i uznane usługi w zakresie oceny zgodności,
- wspierać wysoki poziom jakości wszystkich działań związanych z oceną zgodności niezależnie od tego, czy są podejmowane w ramach wdrażania przepisów, czy nie, oraz zwiększać przejrzystość wykonywania tych działań. Aby to osiągnąć, konieczny jest udział odpowiednich zainteresowanych stron w opracowywaniu polityki w dziedzinie akredytacji w celu zapewnienia ogólnej akceptacji i spójnego podejścia,
- propagować, w ściślejszej współpracy z krajowymi władzami publicznymi państw członkowskich UE i EFTA, stosowanie akredytacji w nowych sektorach i obszarach działalności, w których potencjał tkwiący w akredytacji nie został jeszcze w pełni wykorzystany, w szczególności w obszarach podlegających regulacji,
- przyczynić się do rozwoju akredytacji na szczeblu międzynarodowym, zwłaszcza w celu wzmocnienia aspektów akredytacji związanych z interesem publicznym i propagowania ogólnoświatowej wzajemnej akceptacji i uznawania certyfikatów akredytacji i odpowiadających im wyników oceny zgodności,
- propagować wzajemne uznawanie sprawozdań z badań i protokołów z inspekcji, certyfikatów i innych zaświadczeń wydawanych przez jednostki oceniające zgodność akredytowane w państwie członkowskim UE bądź EFTA, tak aby mogły one oferować swe usługi w całej Europie i na świecie bez żadnych nieuzasadnionych ograniczeń nałożonych na ich działalność,
- zapewnić krajom kandydującym, potencjalnym krajom kandydującym i krajom sąsiadującym ważne narzędzie umożliwiające lepsze przystosowanie ich gospodarek do rynku wspólnotowego oraz wspierać współpracę techniczną z krajami trzecimi, pomoc tym krajom i zawieranie z nimi porozumień o wzajemnym uznawaniu,
- wspierać badania i rozwój uwzględniające szybki rozwój technologii oraz procesów przemysłowych i usługowych, we wszystkich obszarach oceny zgodności, oraz popierać stosowanie metod wzajemnych porównań i badań biegłości zapewniających miarodajne informacje o jakości wyników uzyskanych w trakcie akredytowanej działalności związanej z oceną zgodności.

4. ZASADY WZAJEMNYCH STOSUNKÓW I WSPÓŁPRACY

Aby osiągnąć powyższe cele, EA, Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe zgadzają się uznać następujące zasady:

- podstawą stosunków między EA i władzami publicznymi na szczeblu europejskim, jak również z krajowymi władzami publicznymi, powinno być uznanie wspólnych celów przedstawionych szczegółowo w powyższym punkcie 3, z uwzględnieniem odrębnego zakresu odpowiedzialności i kompetencji tych podmiotów. Strony podkreślają, że stały, otwarty i przejrzysty dialog między nimi stanowi fundamentalną podstawę ich współpracy,
- krajowe jednostki należące do EA odgrywają decydującą rolę we współpracy między EA, Komisją Europejską, EFTA i właściwymi organami krajowymi państw członkowskich. Współpraca między wszystkimi właściwymi jednostkami oraz wspólne rozumienie celów przedstawionych powyżej w punkcie 3 ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnej realizacji niniejszych wytycznych,
- wewnętrzne przepisy EA powinny zapewniać odpowiednią reprezentację stron zainteresowanych akredytacją, zarówno w obszarze podlegającym, jak i niepodlegającym regulacji, tak aby możliwie najszerszy zakres opinii był brany pod uwagę przy opracowywaniu wytycznych dotyczących akredytacji i innych dokumentów oraz aby procedury były otwarte i przejrzyste,
- należy zapewnić, zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym, spójność i jednolitość opracowywania i realizacji polityki w dziedzinie akredytacji, w oparciu o stworzenie skutecznych kanałów komunikacji oraz zobowiązanie do aktywnej wymiany informacji,
- zasadnicze znaczenie ma podjęcie starań na rzecz szybkiego i właściwego reagowania na zróżnicowane potrzeby rynkowe w różnych sektorach oraz na potrzeby krajowych władz publicznych, od których oczekuje się, że będą korzystały z akredytacji w możliwie największym stopniu, w szczególności w celu wspierania prawodawstwa wspólnotowego.

5. REALIZACJA

Mając na uwadze to, o czym mowa w poprzednich punktach, EA oczekuje, że Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe:

- utrzymają przejrzyste ramy prawne i polityczne dla akredytacji jako narzędzia budowania zaufania do oceny zgodności i wzajemnego uznawania odpowiednich wyników,
- będą w stosownych przypadkach korzystać z akredytacji w celu wspierania wdrażania prawodawstwa wspólnotowego i polityki wspólnotowej oraz będą popierać korzystanie z akredytacji w tym celu,

— będą w swojej działalności międzynarodowej propagować europejski model akredytacji oparty na zasadach, zgodnie z którymi jednostki akredytujące działają w charakterze władzy publicznej, a akredytacja jest przeprowadzana bez motywacji komercyjnej oraz w taki sposób, aby uniknąć konkurencji,

— będą konsultować się i współpracować z EA w sprawach technicznych związanych z jednolitym wdrażaniem i funkcjonowaniem prawodawstwa wspólnotowego i polityki wspólnotowej w dziedzinie akredytacji i oceny zgodności oraz angażować EA w te kwestie, w szczególności w celu wspierania zharmonizowanego, spójnego i wiarygodnego stosowania odpowiednich norm w odniesieniu do prawodawstwa wspólnotowego i polityki wspólnotowej,

— będą zwracać się do EA o rozwiązanie kwestii technicznych lub doraźne przedstawienie opinii fachowych potrzebnych do opracowania konkretnych rozwiązań mających na celu wspieranie inicjatyw wspólnotowych,

— zapewnią możliwość efektywnego udziału EA w pracach różnych sektorowych grup roboczych odpowiedzialnych za opracowanie i wdrożenie prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego akredytacji i będą zwracać się do EA o opracowanie i dokonanie przeglądu programów akredytacji sektorowej, które muszą spełniać konkretne szczegółowe wymagania dotyczące technologii, zdrowia i bezpieczeństwa lub środowiska w obszarach objętych prawodawstwem wspólnotowym,

— w stosownych przypadkach udostępnią EA kompetencje, którymi dysponuje Wspólne Centrum Badawcze, a w szczególności jego Instytut Materiałów Odniesienia i Pomiarów (IRMM), w odniesieniu do podnoszenia jakości wyników oceny zgodności,

— wezmą pod uwagę systematyczne zwracanie się do EA w ramach prowadzonych przez siebie międzynarodowych dyskusji z krajami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi oraz w związku z wdrażaniem umów handlowych z krajami trzecimi, w sytuacji gdy rozpatrywane będą kwestie dotyczące oceny zgodności, jakości, kompetencji jednostek oceniających zgodność oraz akredytacji,

— w stosownych przypadkach będą zabiegać o radę i aktywną współpracę EA przy opracowywaniu i realizacji europejskich programów pomocy technicznej dla krajów trzecich i współpracy z tymi krajami w dziedzinie akredytacji i oceny zgodności,

— będą w możliwym zakresie ułatwiać skoordynowane podejście do akredytacji ze strony EA i należących do niej jednostek oraz odpowiednich krajowych władz publicznych, w szczególności w celu wspierania wdrażania prawodawstwa wspólnotowego,

- będą popierać upowszechnianie wiedzy o akredytacji i jej potencjałe wśród swoich służb,
- będą wspierać EA w jej staraniach na rzecz propagowania europejskiego modelu akredytacji na międzynarodowych forach ds. akredytacji takich jak ILAC czy IAF oraz w ramach innych działań związanych ze współpracą regionalną w dziedzinie akredytacji,
- będą wspierać EA w staraniach podejmowanych na rzecz podniesienia sprawności i skuteczności jej działań jako coraz lepszej i bardziej profesjonalnej organizacji.

Komisja Europejska, EFTA i właściwe organy krajowe oczekują ze swej strony, że EA:

- będzie nadal służyć jako sieć współpracy europejskich krajowych jednostek akredytujących, wspierając równowagę, przejrzystość, jednolitość i skuteczność akredytacji przeprowadzanej w UE i EFTA oraz poza nimi,
- będzie pełnić misję publiczną polegającą na budowaniu i utrzymywaniu zaufania do jednostek oceniających zgodność oraz do uzyskiwanych przez nie wyników oraz promować przejrzysty i oparty na jakości system oceny kompetencji tych jednostek,
- będzie zarządzać rygorystycznym, przejrzystym i jednolitym europejskim systemem oceny wzajemnej i będzie nadal ulepszać ten system. Należy dopilnować, aby jednostki akredytujące, które pomyślnie przeszły ocenę wzajemną, posiadały potrzebną techniczną wiedzę fachową oraz zdolność oceny, poświadczania i regularnego monitorowania kompetencji technicznych jednostek oceniających zgodność, w szczególności gdy członkowie europejskiej infrastruktury akredytacyjnej przeprowadzają akredytację w celu wspierania wdrażania prawodawstwa wspólnotowego,
- zapewni przeprowadzanie oceny wzajemnej przez jej członków w taki sposób, że jej wyniki będą mogły być równoważne w całej UE i EFTA i podawane do publicznej wiadomości, oraz że będą mogły być uzasadnione w oparciu o solidne i przejrzyste kryteria i procedury oceny, w tym o odpowiednie procedury odwoławcze. Ocena wzajemna powinna być również wykorzystywana jako narzędzie referencyjne w celu stymulowania dalszej poprawy wyników,
- wprowadzi odpowiedni system szkolenia osób dokonujących oceny, aby zapewnić wiarygodne, równe i spójne oceny w ramach procesu oceny wzajemnej,
- zagwarantuje, że należące do niej jednostki będą w pełni odpowiedzialne wobec wszystkich zainteresowanych stron, będą przeprowadzać akredytację w sposób nienastawiony na osiąganie zysku, nie będą prowadzić działalności wykonywanej przez jednostki oceniające zgodność oraz nie będą konkurować z innymi jednostkami akredytującymi. Poprzez swoich członków EA powinna również dopilnować, by zbędne obciążenia nie były nakładane na podmioty gospodarcze przez akredytowane przez tychże członków jednostki oceniające zgodność. Ponadto akredytowane przez

członków EA jednostki oceniające zgodność powinny w ramach swej działalności uwzględniać zróżnicowanie przedsiębiorstw, ich wielkość i charakter ich działalności, nie obniżając niezbędnego poziomu ochrony bądź wymaganej jakości. Należy również zapewnić spełnienie koniecznych wymogów dotyczących poufności. Oczekuje się również, że jednostki należące do EA będą wykorzystywać niezbędną techniczną wiedzę fachową oraz posiadane zdolności do przeprowadzania oceny i poświadczania kompetencji technicznych jednostek oceniających zgodność oraz do regularnego monitorowania akredytowanych jednostek. W przypadkach, w których odnosi się to do jednostek działających na rzecz wspierania wdrażania prawodawstwa wspólnotowego, należy zapewnić niezbędną koordynację z władzami krajowymi państw członkowskich UE i EFTA, z uwzględnieniem podziału odpowiedzialności i zadań między jednostkami należącymi do EA a innymi organami władz krajowych,

- umożliwi wymianę informacji w kwestiach dotyczących akredytacji, mających zwłaszcza znaczenie dla zagadnień związanych z badaniami i rozwojem. EA powinna pomagać Wspólnemu Centrum Badawczemu – IRMM Komisji Europejskiej w określaniu priorytetów i ustalaniu praktycznych rozwiązań dotyczących ogólnoeuropejskich porównań międzylaboratoryjnych i działalności szkoleniowej. Oczekuje się, że EA będzie w stosownych przypadkach wspierać rozwój technik badania biegłości i ich udostępnianie. Gdy tylko będzie to konieczne i właściwe, EA powinna ponadto współpracować ze Wspólnym Centrum Badawczym – IRMM w przypadku inicjatyw mających na celu rozpowszechnianie kultury i praktyk metrologicznych poprzez akredytację i akredytowane usługi w dziedzinie oceny zgodności,
- będzie reagować na sygnały ze strony Komisji Europejskiej i EFTA oraz władz krajowych państw członkowskich w odniesieniu do działań dotyczących kompetencji wspólnotowych,
- będzie szybko i właściwie reagować na zróżnicowane potrzeby rynkowe w różnych sektorach oraz na potrzeby krajowych władz publicznych, w szczególności w zakresie, w jakim dotyczy to wdrażania i opracowywania prawodawstwa wspólnotowego. EA ustali, jakich narzędzi brak w odniesieniu do działań związanych z wdrażaniem prawodawstwa wspólnotowego, i będzie zwiększać świadomość tych braków oraz w miarę możliwości uczestniczyć na żądanie w opracowywaniu tych narzędzi,
- w należyty sposób uwzględni rady i wskazówki dotyczące kwestii polityki związanych z akredytacją, przedstawiane przez Komisję Europejską i EFTA po konsultacji z władzami krajowymi państw członkowskich,
- będzie informować Komisję Europejską i EFTA o przygotowywanych rozwiązaniach politycznych i działaniach, które są przedmiotem wzajemnego zainteresowania, i będzie składać regularne sprawozdania na temat rozwoju swojej strategii i swych działań,

-
- będzie współpracować z zainteresowanymi podmiotami i stronami oraz stworzy i będzie utrzymywać odpowiedni mechanizm umożliwiający im przedstawianie swych opinii,
 - zapewni otwartość, przejrzystość, równowagę i odpowiednie kompetencje przy wykonywaniu swoich procedur. W szczególności w ramach procesu opracowywania wytycznych należy umożliwić przedstawianie opinii oraz udział wszystkich podmiotów reprezentujących zainteresowane strony. Należy również zagwarantować regularne informowanie władz krajowych i jednostek oceniających zgodność oraz w stosownych przypadkach spójność z działaniami podejmowanymi na szczeblu międzynarodowym,
 - zaangażuje się na rzecz wykonywania skutecznej akredytacji o wysokiej jakości, przynoszącej dodatkowe korzyści całemu rynkowi oceny zgodności. W szczególności oczekuje się od EA i jej członków opracowania i wdrożenia odpowiednich strategii i procedur na rzecz ciągłej poprawy pod względem zarówno skuteczności, jak i kompetencji,
 - będzie aktywnie uczestniczyć w działaniach organizacji międzynarodowych w dziedzinie akredytacji i będzie składać Komisji Europejskiej i EFTA sprawozdania z tych działań,
 - zaangażuje się na szczeblu europejskim i międzynarodowym w dostosowanie obowiązujących przepisów umożliwiające pomyślną ocenę wzajemną, tak aby udostępnić uczestnictwo w procesie oceny wzajemnej wszystkim uznanym krajowym jednostkom akredytującym we wszystkich dziedzinach technicznych, niezależnie od ich wielkości i liczby akredytowanych jednostek oceniających zgodność,
 - podejmie i będzie wspierać działania mające lepiej wyeksponować akredytację europejską i propagować europejski model akredytacji,
 - zapewni wsparcie rozwoju jednostek akredytujących w krajach, które wystąpiły z wnioskiem o członkostwo w UE lub EFTA w celu pełnego uczestnictwa tych jednostek w pracach EA i ich przystąpienia do tej organizacji. Przyzna im pełne członkostwo, gdy tylko zostaną spełnione odpowiednie i zatwierdzone warunki. Będzie starać się wspierać rozwój infrastruktury wysokiej jakości w tych krajach,
 - będzie współpracować z Komisją Europejską, EFTA i właściwymi organami krajowymi przy opracowywaniu i realizacji programów EFTA i wspólnotowych programów pomocy technicznej dla krajów trzecich i współpracy z tymi krajami.
-